

øerne. Den er også fremtidssikret både for dem, som ønsker fuld selvstændighed, og for dem, som ikke ønsker det.

Nu har jeg været en del efter ministeren, men vi må også i delegationen se noget på os selv. Vi har været meget internationalt engagerede i år, men vi har forsømt at leve op til vore egne ambitioner om, at de nordiske vedtagelser skal slå igennem i Folketinget. Det er ikke troværdigt at vedtage noget på nordisk plan og forbigå det på hjemmebanen.

Vi må omstille vores apparat, så det arbejder mere som vore almindelige udvalgssekretærer gør det, og vi må selv insistere stærkere på at fastholde vedtagelserne. Det er egentlig ikke specielt nordisk – når vi aftaler noget i internationale konventioner i EU og i den arktiske forsamling, ja, så skal det altså også slås fast hjemme. Jeg tror, at Nordisk Råds præsident er enig med mig og også opfatter dette som en håndværkeropgave, når delegationen efter præsidentåret får mere tid til hjemmebanen.

Kl. 15.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Det bliver fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg vil også gerne takke ministeren for redegørelsen. Det er jo fint at læse en redegørelse fra en konservativ minister, der lægger stor vægt på, hvor vigtigt det er med en høj grad af lighed og tillid og respekt for naturen osv. Det er jo fint, hvis det også kommer til at gælde den nationale politik.

Det har jo været meget spændende med den her proces, der har været i forbindelse med debatoplægget »Norden som global vinderregion«, og det er især spændende, hvad der kommer ud af det. Derfor glæder det mig også, at det lykkedes at få bred opbakning til det forslag, vi kom med fra Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe om, at der næste år afsættes 3 mio. kr. til nogle pilotprojekter til at følge op på debatoplægget med en forventning om, at der kommer langt mere i årene derefter, sådan at vi rent faktisk kan få sat gang i at omsætte de fine ord til virkelighed. For hvis vi mener, at vi for alvor skal til at lave et paradigmeskifte i den måde, vi tænker på i de nordiske lande, altså at vi som politikere, erhvervsliv og organisationer osv. skal til at tænke nordisk frem for nationalt, så kræver det altså en meget stor indsats af os alle,

og det kræver, at vi konkret får sat nogle projekter i gang, hvor man kan se, at det faktisk giver en gennemslagskraft.

Så er det vigtigt, som hr. Kristen Touborg også var inde på, at vi finder nogle måder at få sagt det her på, hvor det bliver meget klart, at det, vi ikke ønsker, er, at Norden skal stå som vinder og andre dele af verden som tabere. Tværtimod er det, vi skal arbejde for, at vi kan finde nogle måder, hvorpå både Norden og andre dele af verden kan stå som vindere. Det er jo også derfor, at vi i Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe har arbejdet med det forslag om, at noget af det konkrete, vi kan sætte i gang, er en mærkningsordning.

Ligesom Norden var med til at markedsføre Svanen og få sat hele spørgsmålet om bæredygtighed i forhold til natur og miljø på den globale dagsorden, så er der behov for, at vi får sat en ny global dagsorden om social bæredygtighed. Det er ikke godt, heller ikke for Nordens image, når vi kan læse historier i avisen om, at batterier, der er mærket med svanemærket, og som altså miljømæssigt er i orden, er produceret af arbejdere, der bliver forgiftet af deres arbejde. Der er vi nødt til at gå ind og lave en mærkning, der sikrer, at man kan købe produkter, hvor arbejderne ikke er blevet forgiftet, og hvor der ikke er tale om børnearbejde osv., men hvor de er produceret på en ansvarlig måde. Det vil være en rigtig god måde at vise, at vi mener et Norden som vinderregion, hvor man også gør andre regioner til vindere, på.

Så er det jo spændende at se, hvad det er for nogle ting, der er peget på i debatoplægget som dem, der har været afgørende for, at Norden klarer sig så godt, nemlig hele vores velfærdsmodel. Det er jo sjovt, at noget af det, der lægges vægt på, er, at vi har en høj grad af lighed, samtidig med at vi i Danmark har en regering, der gør, hvad den kan for at skabe større ulighed, og vi nu også har fået en ny regering i Sverige, der arbejder for større ulighed og har tænkt sig at lave skattelettelser for de rigeste og sænke satsene for de fattige.

Det bliver spændende at se, når vi skal diskutere det på sessionen, om man faktisk mener de ord, der står, og som man går ud pænt og siger, nemlig at det på det nordiske område er vigtigt med lighed, eller om man ikke vil være med til at gennemføre det på det nationale område, men tværtimod gør det stik modsatte. Det hjælper ikke noget, at man vil sælge en velfærdsmodel, hvis man samtidig er i gang med at afvikle den.